

metge, no pot ésser mai considerat com llec en la matèria quan practica tal vegada sense autorització allò que li és permès fer per ordre d'un superior professional.

"Pot existir en el practicant una extralimitació en llurs funcions quan obra fora de la Llei, però mai podrà ésser considerat com un intrús, ja que l'Estat li atorga un Títol mitjançant un previ examen.

"Un altre punt i no menys important, és la manca de jurisdicció que creiem té el Col·legi de Metges per a jutjar a un altre titular sanitari d'un altre estament, primerament perquè no és intrús, segonament perquè aquest està sota la disciplina d'un Col·legi a qui li ha estat reconegut el dret de castigar les faltes dels seus col·legiats.

"No pot ésser citada com a fonament de la resolució de la Comarcal del Col·legi de vostra digna presidència, l'apartat e) de l'article 4t. ni el 4) del 8è. del vostre Estatut Oficial, ja que aquestes facultats figuren copiades a la lletra, i per tant amb la mateixa autoritat en el del Col·legi de Practicants, i mai se'ns ha ocorregut sancionar als metges que amb llurs activitats poguessin envair altres camps o encobrir veritables intrusos, o fent fer de practicants a qui no ho és, sinó que quan ho hem estimat convenient, hem posat el cas en coneixement del vostre Col·legi, perquè fos ell amb la seva autoritat el qui resolgués.

"I aquest criteri nostre que avui exposem no és nou entre els estaments sanitaris, ja que és norma entre els practicants i llevadores i ha estat practicat entre el Col·legi de Metges i el de Practicants més d'una vegada, donant-se el cas que jutjat un metge i un practicant pel seu Col·legi respectiu, per un mateix afer, aquest Col·legi al practicant li imposà una major sanció moral i econòmica que la del metge, prova de com se comporta en aquests casos; començant per fer respectar als altres per a ésser respectats després.

"I aquest criteri que deixem sentat, fou també compartit pel senyor Secretari general d'aquest Col·legi, en una entrevista celebrada amb el nostre President, fins al punt de fer-se mútua oferta de traspasar-se els afers que hi haguessin d'aquesta mena entre els col·legiats.

"Per tot l'exposat:

"Aquest Consell Directiu us prega que disposeu que, amb suspensió de la tramitació de les referides sancions imposades, ens sigui tramès tot l'actuat en l'afer dels practicants Antoni Renart i Joan Vaqué, perquè aquest Col·legi, els hi obri l'oportú expedient, sancionant-los si resulten mèrits per a fer-ho, comunicant-vos per la nostra part la resolució adoptada en dits expedients quan sigui ferma.

"Visqueu molts anys. — Barcelona, 31 d'octubre del 1935. — J. Cuyàs.

Donada la importància de l'anterior document la presidència va creure que era necessari escol-

tar l'informe de l'Assessoria jurídica, el qual ve redactat com segueix:

"El Consell General d'aquest Col·legi s'ha asabentat de la vostra comunicació de data 31 d'octubre d'enguany i no pot menys que manifestar-vos la seva estranyesa davant del contingut de la mateixa.

"Per això, estudiat curosament l'afer a què es refereix, hem de manifestar-vos que no podem cedir a la petició que conté ni podem donar tampoc el nostre assentiment als raonaments que donen suport a la mateixa.

"No pot, en efecte, aquest Consell, admetre que la Junta de la Secció de Barcelona-Ciutat del mateix hagi obrat en els afers a què es refereix la comunicació, amb extralimitació de facultats ni fóra de la seva competència legal i estatutaria. Admetre això, seria reconèixer la incompetència d'aquesta Corporació en una de les matèries més interessants de la seva jurisdicció, ja que les sancions del Col·legi obren en ús de les facultats i atribucions conferides a aquest i representen dintre llur respectiva demarcació, la personalitat col·lectiva del Col·legi.

"Per això, sense voler entrar tampoc nosaltres, en el fons de la qüestió, perquè tampoc podem perjudicar aquesta, en l'ordre del procediment, hem d'oposar la nostra negativa a admetre els raonaments que donen suport al criteri exposat en la vostra comunicació a què contesten, sobre la suposada competència de l'esmentada Secció d'aquest Col·legi en la imposició de sancions a dos col·legiats vostres, per practicar l'intrusisme mèdic.

"Com diu molt bé, el delictes d'intrusisme el realitza aquell que sense tenir el títol legal que li donà dret a exercir una professió, practica actes o funcions pròpies de la mateixa, per tant essent ben delimitades les facultats que les lleis atribueixen als posseïdors del títol de practicant, que no són altres, des de la llei d'instrucció pública del 57, que encarregar-se a les ordres directes d'un metge, de certes pràctiques de la professió; tot aquell que excedint-se de les mateixes, realitza actes privatis de la professió de metge o prescindint de la direcció d'aquest, condició essencial, comet l'esmentat delictes o manquement.

"En ningún caso—deia el Reglament fonamental de la carrera de Practicants de 16 de novembre del 1888—podrán desempeñar las funciones propias de los Doctores o Licenciados de la Facultad de Medicina".

"Precisament aquest Col·legi s'ha vist en el cas sensible d'haver de perseguir judicialment a diferents intrusos, tots els quals acreditaren posseir el títol de Practicant, malgrat el qual foren degudament castigats pels nostres Tribunals.

"Per tant, l'intrusisme el practica tot aquell, sigui farmacèutic, o no tingui títol professional, que invadeixi les prerrogatives de la professió